

POKOPANY (2) *part praet pass pf*

Oba o jasne; -a-, [-ã-].

sg f N pokopana (1). ◇ pl A subst pokopan(e) (1).

Sł stp s.v. pokopać, Cn, Linde brak.

1. *Wykopany, wydrążony w ziemi (o wielu obiektach); excisus PolAnt (1) : [Ano iufz blifko zamku/ fızance pokopane/ A gdzie dziiała zatoczyć/ kołze náfypáne. RymszaDeket 21.]*

Wyrażenie: »studnie pokopane« (1): posiedli domy pelne wízego dobrá/ ftudnie pokopáne [cisternas excisas]/ winnice/ oliwnice BudBib 2.Esdr 9/25.

2. *Zakopany, pochowany w ziemi; przen (1) : To wy [żywi] Bogóm ípiéwacie: á owym [martwym] w pokoiu Miło wípominác dawny ftrách przelzłégo boiu. Z was ma cnotá zapłátę: á dźielność milczána/ Ledwe nie tóz ieft/ co gnuńność pokopána. KochMuza 27.*

Synonim: 1. wydrożony.

Cf POKOPAĆ